

Катерина ТКАЧ,

наукова співробітниця музею Юліуша Словацького.

ІННА ГАЛАЙЧУК – МУЗИКАНТ, ХУДОЖНИЦЯ, ВИШИВАЛЬНИЦЯ...

Жорж Санд

Кажуть, що наділена талантом людина, талановита у всьому. Так, до прикладу, обдарована музичного мистецтва а Інна Василівна Михайлів, займалася художньою вишивкою, а від донедавна захопилася написанням картин, котрі ви можете побачити відвідавши виставку в Обласному літературно-меморіальному музеї Юліуша Словацького.

Народилася і виросла майстриня в селі Зеблази, що на Кременеччині в сім'ї державного службовця.

Навчалася

в

Тернопільському музичному училищі ім. Соломії

Крушельницької, потім

—

у Харківському інституті мистецтв ім. І.

П. Котляревського,

згодом —

у Львівській консерваторії ім. М.

Лисенка.

З 1992 року і по сьогодні, художниця працює викладачем класу гітари, а також художнім керівником ансамблю народних інструментів Великодедеркальської мистецької школи.

Малюванням картин захопилася у 2019 році, відвідавши в Шумську персональну виставку Михайла Грицаюка — художника, декоратора, який пише пейзажі, натюрморти, займається іконописом, розписує стіни і церкви, вивіски, банери і ще багато чого. Надихнувшись ними, Інна Галайчук вже на початку повномасштабної війни, в березні 2022 року, поринула в художнє мистецтво. Частина з її робіт, сорок один твір, нині представлена у виставковій залі нашого музею. В її доробку щонайменше сотня картин. Теми — найрізноманітніші. А це: шевченківська тематика, пейзажі рідного краю, є дві картини присвячені Архипу Куїнджі, в пам'ять знищеного російськими окупантами художнього музею імені Куїнджі в Маріуполі.

На полотнах розмаїття квітів, дерева, танення останнього снігу, поява перших підсніжників, прилі

к

т

біл

их

лебеді

в

. Крім цього

,

в

Інні Василівни є добріка картин на музичну тем

атику. В стилі абстракціонізму написана

картина на прохання

її друга Володимира Посполита

—
гітариста та звукооператора Золочівського народного дому.
Привертають увагу коні —
дуєт Фортуна та Фаворит
, написані
в класичній шоколадно-чорній манері
.

На виставці представлені картини, присвячені Дню Незалежності, які вдало передають українські реалії сьогодення. Дотично до нинішньої реальності є художнє полотно під назвою «Розстріляна осінь»

,
картина-алегорія «Котигорошко», на якій із сарказмом зображений велетень, що відібрав у Котигорошка його булаву і хоче його знищити (тут російсько-українська тема). Інша картина «Володар людських доль» або «Пік Перемоги» написана за мотивами харківського художника Олександра Юрковського, який вилучені кошти за продані роботи передає на підтримку Збройних сил України
.

Художниця й сама долучається до волонтерства. На виставці представлено дві картини на тематику «Букет Перемоги» — букети квітів на фоні жовто-блакитного стягу України та червоно-чорного прапора, символізуючого УПА

. На створення «Бандерівського букету» Інну Василівну надихнув Віталій Чумакевич
.

Історія про яку він розповів, донесла до наших днів легенду про одного з учасників бандерівського руху

, якого поранили. Кров, що стікала по нашивці синьо-жовтого кольору на рукаві,
перекривала її
на червоно-чорний
колір.
Так і
по
явився прапор
українських повстанців.
Інша робота Інни Василівни – б
укет
польових квітів
зображений на синьо-
жовто
му кольорі,
була виставлена на аукціон
. В
сі кошти
були
передані на потреби ЗСУ.
П
ізнiше
написала
ще одн
у
подібну
картин
у
для виставки у Великих Дедеркалах
, яка теж стала
виграшним призом лотереї
. На
зібран
і
10 тисяч гривень для ЗСУ закупили бушлати на фабриці «Ватин» (м. Кременець)
.

Під час виставки Інна Василівна продемонструвала й авторську вишивку. Цей її талант відкрився ще в студентські роки. Тоді, майбутня майстриня захопилася машинною вишивкою, оскільки була натхненна творчістю кременецької вишивальниці Лариси Муляр-Внучкіної, котра вишила їй у свій час випускне плаття.

Привертає увагу в цій експозиції і її випускний альбом із взірцями двадцяти семи видів

техніки машинної вишивки.

Тут же – демонструється

вишита

нею

золотими нитками скатертина,

робота над якою була виконана

на колишній

н

о

жн

ій

швейн

ій

машин

ці

«Подольск».

Згодом мисткиня опанувала нову техніку. Вишивала до початку карантину. Але саме тоді

її

мистецький вектор праці

активно

перейшов на художництво.

Під час відкриття виставки Інни Михайлів, відвідувачі ще могли відчути запах фарби та

помилуватися свіж

ими мазками

пензл

я,

написаних нею нових картин

.

А

це

:

«Зимовий пейзаж», «Осінь у

Кременці».

Вінсент Ван Гог писав: «Картини живуть своїм власним життям, народженим душею художника», хоча як це взагалі можливо, адже картини це неживий предмет .

Оглядаючи роботи пані Інни, відчуваєш її талант. У кожній з них – світиться душа художниці.
